

Kar dva požara smo imeli pred kratkim. Na praznik Marijinega Vnebovzeta zvečer je pogorela kmečka hiša, lansko leto postavljena, v Kuzmi, in dan pozneje se je oglasil plat zvona in oznanjal, da gori v Natjoševcih. Gasilci, ki so bili hitro na kraju nesreče, so požar omejili.

Cestni promet in nesreča. Že večkrat smo omenili o kakšni večji nesreči na cestah. Dandanes, ko je avtomobilski promet tako močno razvit, se kmečki ljudje kaj radi še vedno držijo leve strani, ne da bi se držali predpisane desne strani. Neobhodno je potrebno, da se vozniki kakor šoferji drže cestnih predpisov. Pogoste nesreče so krivi večinoma vozniki sami, ker se ne zmenijo za pravočasen signal šoferjev. Tako se je tudi zgodila nesreča dne 13. avgusta pri Gradišču poleg Tišine. Hlapec posestnika Horvata iz Krajne je vozil v mlin zrnje na mletje. Dohitel ga je avtomobil, ki je vozil s precejšnjo brzino, in treščil z vso silo ob voz. Zadnje kolo se je popolnoma razbilo, drugo kolo se polomilo, hlapec pa je zletel z voza daleč na njivo. Nekaj vreč se je raztrgalo in zrnje se je vsulo iz njih na cesto. Kljub močnemu signaliziranju šoferja se voz ni izognil pravočasno in ko je prispel avto do voza, je bil ta še z zadnjim delom na sredi ceste. Škode je bilo okoli 300 Din. Vozniki, bodite previdni!

Kmečka kriza. Z velikimi skrbmi in upanjem pričakuje naš kmet novega zakona o zaščiti kmeta. Skoraj na tleh je in prezadolžen, da bi se mogel opomoči brez izdatne državne pomoči. Naš poslanec se v svojem listu zavzema za dvig kmečkih pridelkov, a ničesar še ni storil glede cen živine v Slovenski krajini. Dobro bi bilo, da bi smel še kdo drugi kupovati, mogoče bi pa le malo lažje potem prodajal kmet svojo živino.

Vešala — dosmrtna ječa — oprostitev.

Dne 20. avgusta je pričela v Mariboru obnovitvena obravnava, ki je vzbudila največje zanimanje in je prinesla po dolgih letih žrtvam porotne obsodbe oprostitev dne 22. avgusta.

Pri omenjeni obnovitveni obravnavi je šlo za še danes skrivnostni umor neznanca v gozdu pri Sv. Benediktu v Slov. gor.

Dne 7. septembra 1920 je našla neka deklica pri nabiranju gob v Benediškem gozdu ob potoku ubitega moškega. Na kraj najdbe poklicana sodna komisija od Sv. Lenarta v Slov. gor. je ugotovila samo to, da je bil neznanec oblečen v staro avstrijsko vojaško suknjo in ozke hlače. Na glavi je imel ubiti moški več smrtonosnih ran, prerezan vrat in tudi na tilniku zevačorano. Našli so še pri mrtvem v časopisni papir zaviti 11 avstrijskih kron in na roki prstan z rdečim kamnom. Po ogledu so truplo pokopali na pokopališču pri Sv. Benediktu in vsa poizvedovanja o ubitem ter izropanem tujcu so bila do danes zaman.

Sum zločina je padel na brata Ivana ter Jožefa Markuzi v Drvanji pri Sv. Benediktu in na posestnika Miha Zemljiča, ki je bil z Markuzijevimi v poslovnih odnosih. Slučaj umora je imelo najprej v rokah šentlenarško sodišče, ki je pa osumljene izpustilo radi pomanjkanja dokazov.

Ljudje so pa naprej govorili o zagonetnem umoru in na podlagi ljudske govornice so morali osumljeni pred okrožno sodišče v Maribor, ki jih je prvič oprostilo.

Oprostitev ni bila nekaterim po volji. Ljudske govornice so postajale vedno glasnejše in tako vidimo dne 19. septembra 1926 Ivana Markuzi, njegovo ženo Ano, Jožefa Markuzi in Miha Zemljiča pred poroto v Mariboru.

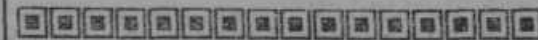
Porotna razprava je trajala tri dni in porotniki so potrdili skoro vsa jim postavljena glavna vprašanja. Radi krivdoreka porote je bil Ivan Markuzi obsojen na smrt na vešalih, njegov brat Jožef Markuzi in Miha Zemljič na dosmrtno ječo, Ivanova žena Ana na tri leta ječe. Pozneje je bil na smrt obsojen Ivan Markuzi pomiloščen na dosmrtno ječo.

Ptujčani!

Ptuj in okolica kupuje šolske potrebščine v knjigarni Tiskarno sv. Cirila, Slovenski trg 7.

Tiskarna sv. Cirila.

Oba Markuzija in Zemljič sta prestajala kazen v mariborski kaznilnici, žena Ana je odsedela tri leta v Begunjah.

Vsi obsojeni so zatrjevali nedolžnost, o kateri je bil tudi prepričan njih zagovornik g. dr. Komavli v Mariboru. Omenjeni odvetnik se je trudil od obsodbe leta 1926 do proti koncu lanskega leta, da bi spravil slučaj umora v Benediškem gozdu ponovno do obravnave. Zbral je veliko gradiva, ki je govorilo za nedolžnost obsojenih.

Dne 18. septembra 1934 je sklenilo mariborsko okrožno sodišče ponovno razpravo, ki je pričela poprej omenjenega dne.

Zaslišanih je bilo 64 prič, ki so govorile za oprostitev in proti. Glavni obremenilni prič sta zašli parkrat v protislovja, obsojeni so se zagovarjali kakor leta 1926.

V četrtek dne 22. avgusta je razglasilo okrožno sodišče oprostilno sodbo in je na dosmrtno ječo obsojene takoj izpustilo na svobodo.

Oba brata Markuzi večletna ječa vidno ni zdelala, pač pa je ob zdravje ubogi Zemljič, ki je bil pri obnovitveni obravnavi tako slab, da sta ga morala paznika podpirati, če je hotel vstati.

Oprostilna sodba je bila sprejeta z največjim veseljem od treh obsojenih in od mariborske ter ljudske javnosti po Slovenskih goricah.

strašno kislimi obrazi. Gostitelj mu je celo namignil, da ni ravno zaželen gost v njegovi družbi. Sir Hamm-broke se je moral precej truditi, da je ljudem dopovedal resnico o sebi ter ob enem proklet razširjalvece govornice, ki lahko store najbolj poštenemu človeku nepopravljivo in veliko škodo.

Zmagovalec v pivski tekmi piva.

V severnoameriškem mestu Los Angeles se je vršila iz 10 raznih pokrajin tekma, kateri bo največ popil piva. Pivo je bilo v posodi.

HRANILNE KNJIZICE vseh denarnih zavodov kupujemo po najboljši ceni — Bančno kom. zavod Maribor, Aleksandrova cesta 40. 839

vanju — krič tožbe, divji in strahoten. Temu so sledile ure smrtnega miru in tišine.

»Odpočij se«, je prigovarjal Lavison, »te bom že zbudil, če pridejo.«

Kakor hitro se je dotaknil Franc odej, je že zaspal. Jutro je prisvetilo, zbudil se je in videl poleg ognja orjaka, ki je dremal ter kimal.

»Kaj je bilo? Zakaj me nisi zbudil?«

»Volkovi so se samo grizli radi poginjenih psov.«

V tem trenutku je zapazil Franc volka, ki se je prikazal iznad pobočja. Pritisnil je puško k licu in oddal strel. Zver je odbrzela po treh nogah in zginila za gričem. Lovec je splezal na hriček in z vrha je ogledoval, kam bi se bil skril volk. Že je zazrl pošast, ki je stala 100 korakov pred njim čisto mirno v kotanji. Kakor hitro je pomeril Franc, je zver omahnila na stran. Ogledal si je zadetega volka in ugotovil, da ga je ubila krogla. Pograbil ga je za prve tace in ga vlekel k ognju. Amerikanec je hotel potegniti volka iz kože, a se je glasno začudil:

»Za zlodja, temu manjka prva taca!«

»Čudno. Dobro sem še videl, kako mu je bingljala za kožo, ko je hitel navzgor po pobočju. Jo bom poiskal.«

Šel je za krvavo sledjo v snegu do mesta, kjer se je zgrudil volk in od tam do točke, kjer je zadel krogla nogo. Nikjer sledi o taci.

»Kako, je nisi našel?« je vprašal Lavison.

»Ne in to je ravno zagonetka. Sneg je trd in taca se ni mogla vgrezniti.«

»Ihm, zver je pač požrla svojo lastno taco«, se je glasil Amerikančev odgovor. »Le poglej, na zobeh se pozna, da je moja razlaga pravilna.«

»Volkovi so včasih čisto ob pamet. Že samo duh po krvi in ničesar drugega je zadošoval, da je ranjenec pogoltnil lastno taco.«

Še nekaj bolj izrednega nego volk s svojo nogo v želodec, je bilo kučranje vprege steklih psov. Oba lovca sta udrihala na vso moč po steklakih, da sta prebrzela dolgo dnevno vožnjo v par miljah. Pri par živilih se je že bila steklina toliko stopnjevala, da jih je moral Gruber postreliti po končani vožnji. Komaj se je parazgubil odmev strelcev, že se je oglasilo iz daljave na pa-